

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ioannis Ioviani Pontani amorum libri II.

Pontano, Giovanni Gioviano

Venetiis, 1518

In Lyricis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13534

97
IOANNIS IOVIANI PONTA-
NI VERSVS LYRICI.

DE ORPHEO NAVIGANTE, ET
Post ad inferos pro uxore descendente.

Am maris vasti penetrabat un-
das
Pelion linquens Pegasæa pinus,
Iamq; canebant agitata longis
Aequora tonsis,
Cū pius Phœbi citharæ sacerdos
Mouit, insigni cecinitq; plectro,
Et parem neruis, parilemq; uoci,
Commodat ictum.
Illicet Nymphæ uitreis ab antris
Efferunt uadum caput, ac per undas
Implicant, certo choreas secutæ
Cum pede cantum.
Illicet Triton resonante ab ore
Bucinam intendit, scopuloq; ab alto
Assonat uati. pecus omne summa
Ludit in unda.
Ipse stans celsa modulansq; puppi
Purpura insigni, & uenerandus ostro
Ad decus famæ ciet, atq; honorum, &
Præmia laudum.
Fortibus summi meritum triumphî,
Fortibus primæ meritum coronæ,
Fortibus plausum populi, patrumq;

VERSUS

Publica dona,

His & æternum decus apparari
Morte prælustri, his titulos sepulcri,
Signa q̄q; & diuis solitos honores
Templa q̄q; & aras.

Hic & hēroas, iuuenum q̄q; primos
Cernerēs pontum ualidis lacertis
Verrere, atq; æstus pelagi, & minaces
Vincere fluctus.

Tum sacer uates grauiore plectro.
Suscitans, hoc hoc agite o' iuuentus,
Hoc deūm proles agite, & uolenti in=
cumbite dextræ.

Vos labor primos hominum, dijs uos
Reddet æquales, labor & deorum
Cœtui adiungens sola salsa ponti
Subdet & auras.

Hoc uirūm uirtus, studium q̄q; pulchrū
Poscit, hoc illud decus, hoc & illi
Qui Ioui uos conciliant honores,
Fama q̄q; poscunt.

Talibus uates. Ibi cepit ingens
Ardor heroas. nouus urit ignis
Pectora. accendit noua flamma a uentis
Et noua uirtus.

Thraciæ hæc olim citharæ ad labores
Ac decus, uis enituit cœnendo,
Quæ quoq; & uati fuerit querenti
Ditis ad antrum.

Hoc refer mecum o' Erato, per umbras

Sola nanq; illum comitata, sola
 Illius luctum, & lacrimas leuabas
 Pectine mulcens.

Mitis o mundi dea nigricantes
 Supplices ad te lacrimas profundens
 Assum, o' et uocem, et lacrimas precantis
 Accipe uatis.

Cui et inferni patuere postes
 Sponte reclusis foribus canenti,
 Cessit intranti canis, et remissos
 Clusit hiatus.

Coniugis manes repeto, relictæ
 Luce sub terram in tenebras profectus,
 Coniuge et pro te, tenebris relictis
 Aeth'ra coniux,

Et diem, et coeli iubar, et uagantes
 Syderum, ac solis radios petiuit,
 Teq; et incepti pretium, & laboris
 Præmia portat.

Fas tibi, iet uatis pietatis ergo
 Reddere assueti pretium laboris.
 Fas mihi optatum pretium referre, et
 Præmia cantus.

Te deam coeli canimus, te et imi
 Sceptra gestantem solij, te et udi,
 Fluctuum campos moderantem, et almæ
 Hubera terræ.

Ipsè ego et diuim, atq; hominum sacerdos
 Hoc peto, et iustum peto pro recepta
 Coniuge, et syluas moueam, et profundi

Marmora ponti.
 Sacraq; & ritus statuens, dicabo
 Tempia, & æternum metuentur aræ
 Supplicum uotis uenerandæ, & aurea
 Turis acerra.
 Interim manes stupuere cantu.
 Distulit pœnam rota. constiterunt
 Saxa. non anques cruciant, nec hydræ,
 Vulturij ue.
 Hic & umbrarum chorus, & silentum
 Vulgus, oranti affremuere, & unâ
 Plaudit heroum genus, & canoro
 Consonat ore.
 Diua tum triplex modulante cycno,
 Plebis & plausu, memor & rapinæ,
 Et tori, & lucis memor, in fauorem
 Ora resoluit.
 Duc age o' uates sociam, & laborum
 Quem petis finem cape. fas sit illam
 Regredi tecum, modo ne in sequentem
 Lumina flectas.
 Rursus umbrarum affremuere turbæ,
 Rursus & uates citharam resumit
 Ipse præcedens. sequitur canentem
 Aurea coniux.
 Vulgus, atq; unâ attonitus silentum,
 Monstraq; & manes trepidi gigantum.
 Quos triceps custos procul allatrata
 Arcet ab amne.
 Heu, quod obstantis pelagi fragores,

Quodq; discordis erebi tumultus,
 Quod potest dirarum animos sororum
 Flectere carmen.

Non potest tristis oculos puellæ,
 Pectus aut trux uirginis, aut superbæ
 Fœminæ immiteis animos, feramq;
 Vertere mentem.

DE AMORIS DOMINATV.

e T sitim sedat liquor, & relaxant
 Corda languentum latices Thyonei.

Otium fessos leuat. ast amantum
 Pectora carmen.

Tu meos seda o' erato' dolores.
 Fas sit & tecum residere, fas fit
 Carmen audire insolitum, & te ab alta
 Rûpe cœnentem.

Imperat cœlo pater ipse diuûm.
 Imperant dij, semideiq; terris.
 Imperat ponto Ennosigæus. imis
 Orcus Auernis.

At polo, & terris, erebo, mariq;
 Imperatq; & dis amor. huius orbis
 Paret edicto, superiq; & omnis
 Grex animantum.

Hoc sine & cœli status, & deorum
 Pax ruet. terra hoc sine, pontus, aer,
 Et laborabunt odio, & suapte
 Mole dehiscant.

Vrbium custos amor, omniumq;

VERSUS

Gentium rector, placidaeq; pacis
 Author, & leges moderatur, aequo &
 Iure gubernat.

Huius & iussu seges, huius arbor
 Induit florem. statuunt uolucres
 Nidum, & in prolem pecudes, feræq;
 Sponte feruntur.

Hoc duce & uirgo sequitur maritum
 Et domo, & matris gremio relictis,
 Hac ope humanum genus, & propago
 Cuncta perennat.

Huius o' huius mihi mite numen,
 Mite sit regnum dea, sit benignum
 Sidus. o' assis facilis precanti
 Dux bone amantum.

AD ANTINIANAM NYMPHAM
 Iouis, & Nesis filiam.

o' Ades summo Ioue nata, & udis
 Alta Nymphæ littoribus, reposto
 Colle, quam Nesis genuit, superbo e-
 Nisa sub antro.

O' ades mecum dea, dum relictis
 Umbriæ campis, nemore & Sabino,
 Te peto, Sebethiaden & amnem
 Antiniana.

Assit & tecum comes illa quondam
 Sueta nympharum choreis Patulcis,
 Fistula insignis simul, & canoro
 Nobilis æræ.

Vos sequor fidæ Aonidum sodales.

Aon est uester mihi collis, è quo

Forsan & riui scateant, & ipsa

Thespias unda.

Ergo age o' longum lyra, quæ sine ullo

Desides cultu, per op'acæ ruris

Otia, intactum meditemur Vmbro

Pectine cantum.

En adest inter uiolas, rosamq;

Illa, quæ uernos hiemem sub ipsam

Ore præ se fert, oculisq; & omni

Tempore honores.

Quam prius uictis, rediens ab Indis

Liber ad festos Tyasos uocabat,

Nunc uocant Musæ ad choreas, & hortos.

Huic lyra plaude.

Cuius aduentu rosa purpurescit,

Et nouis syluæ recreantur auris,

Lilia albescunt, & hiat decoro

Flore Hyacinthus.

Cuius afflatu induitur recentem

Arbor in florem, Dryadesq; ab altis

Montibus cultam uenerantur, huda &

Naides herba.

Venit ad littus, mora nulla, Nymphæ

Littus optatum celebres frequentant,

Ora mirantur rosea, atq; ad imas

Pectora plantas.

Heu, quod aduentat ferus ille Protheus.

Crede ne uirgo pelago rapinis

VERSUS

Pontus exultat. tua forma solis

Gaudeat hortis.

Crede neu te te nemorum latebris.

Panes & syluis habitant prociaces.

Crede te Musis Ariadna. Musæ

Casti sequuntur.

PATVLCIDEM, ET ANTINIA

nam Nymphas alloquitur.

c Olle de summo, nemorumq; ab umbris

Te uoco ad littus placidum Patulci,

Teq; ab hortis Pausilipi, & rosetis

Antiniana.

Aura dum æstiuos releuat calores,

Et leues fluctus agitant cachinni,

Dum sonant pulsæ Zephyris arenae,

Antraq; clamant.

Antra uos poscunt, querulæq; arenae,

En canunt illinc Meliseus alto

Fistulam inspirans scopulo, canorus

Inde Menalcas.

En adest culta ad speculam, & superbum

Dia Mergillina iugum, en capillos

Ponit unguens Ambrosia, en nitentis

Oris honores

Fingit, alludens speculo. huc inuentus

Huc age, ut spectes oculos, & illud

Frontis exemplar, propera, & citatos

Arripisse gressus.

Implet en carmen nitidus Palæmon.

LYRICI IOE

Subsident colles numerum secuti.

Nympha subnectit choreas, amato

Littore Triton.

Currit exultans cithara Palæmon,

Saltibus uirgo, celebrant recessus.

Aequor assultat, properant citatæ e

Monte Napeæ.

Ece procedunt duo ruris astra,

Et pedum, cantu minuunt, laborem.

En fauent syluæ numeris canentum,

Plaudit & aura.

Accipit blande Meliseus illam,

Hanc Menalcæus. e' specula propinqua

Ipsa Mergillina canit, proculq;

Saxa reclamant.

Littus o' felix, modulante Nympha,

Cui & hi montes, cui & antra, & horti,

Assonantq; arces procul, atq; ab alto al-

ludit imago.

AD SOLEM.

s Ol decus cœli, superumq; princeps,

Author & lucis, moderator anni,

Alter o' rerumq;, animantiumq;

Et sator idem,

Idem & immensi maris æquor, idem

Aeris vasti spatia, & iacentis

Intimum terræ gremium fouesq;,

Et seris idem.

Omnia ex te sunt, genus omne per te

VERSUS

Ignitur, crescit simul & perennat,
Et tibi assurgunt nemora, & tibi herbæ,
Germen & omne.

Cuncta sed te cum uerentur unum,
Et regas cuncta o' pater alme rerum,
Deseris cur nam tibi dedicatum
Vulgus amantum?

Tu choros primus, numerosq; nectis,
Primus & carmen meditare neruis.
Negligis quare tibi dedicatos
Asper amantes?

Et tibi est arcus, tibi sunt sagittæ,
Et coma intonsa, & puerilis ætas.
Despicias cur nam tibi dedicatum
Nomen amantum?

Te colunt primi, metuuntq; amantes,
Et tuum primi uenerantur astrum.
Lux enim dux est, oculi educes sunt,
Fax & amantum.

Quin amans primus choreas, lyramq;
Carmen exercet quoq; primus idem,
Nam lyra, & carmen, numeriq; amori
Pabula præbent.

Doctor, & princeps choreæ, & magister
Carmunis Sol, hoc age dux amantum
Hoc age, & curam tibi dedicatæ
suscipe gentis.

Quiq; liquentem æra, quiq; salsum
Aequor accendis, uitreasq; sedes,
Ac sinus terræ grauidos, satusq;

Calfacis omnes.

*Vre spernaces iuuenum puellas,
Vre diuersas ab amoris aura,
Vre & immiteis animos, tuasq;*

Incute flammis.

*Et mihi felix ades, & proteruum
Fanniae pectus moderare, adacta
Ventilans sparsim face, dexterâq;*

Lampada quassans,

Lampada, atq; illos radios, aduris

Quers & immanes Tigrides, ferumq;

Aspidum ad Syrtes genus, atq; tetras.

In mare Phocas.

ANTINIANAM NYMPHAM Inuocat

ad cantandas laudes urbis Neapolis.

s Vme age intactam citharam, atq; ab alto

Colle descende Antiniana in urbem,

Et novos chordis numeros, nouumq;

Concipe carmen.

Vrbi & assurge o' dea, quam superbae

Muniunt turres, rigat unda, subterq;

Et specus Sebethiadum sororum,

Ditat & aequor.

Antrâq; et dulces Charitum recessus,

Et sacri colles Cereri, ac Lyæo

Vestunt hanc, et nemora, et serena

Temperat aura,

Ver et aeternum, tepidiq; rores

Temperant. disq; otia grata, et almæ

VERSUS

Lucis auctor sol fouet, atq; amico

Spectat ab astro.

Præficit regnis pater hanc deorum,

Præficit bellis animosa uirgo,

Author & Mars militiæ, ac uirorum

Bella gerentum.

Hanc domum Musæ sibi uendicantur

Et bonæ hanc artes studijs, boniq;

Cultus & recti, simul & sacrorum

Iusticiæq;

Templaq;, & regum monumenta, & arces,

Aedium insignes aditus adornant,

Et dijs gratiam, & patribus, uirisq;, &

Plebe frequentem.

LAVDES Alphonsi Ducis Calabriae de uis-

ctoria Hydruntina.

m Ens Iouis proles, Ioue mens parente

Nata, ne desis mihi, neu canentem

Et decus belli, & ducis acta, & artes,

Defere uatem.

Te colo insignis dea, ture, & aris

Vota persoluens. tibi nostra cultum

Barbitos carmen sonat, & canoro

Ludit in antro.

Victor Hydrunto redit in recepto

Belliger Dux. en tituli ducesq;

Hostium, & præda ante rotas, & arma

Capta trahuntur.

Cernite auulsos clypeos lacertis,

Cernite abreptas humeris pharetras,
Medicos dextris gladios, madentis

Sanguine cristas.

Ille quem spectas humero reciso
Nasdan est, princeps equitum. Ille adempti
Naribus, Nabdir peditum tribunus,

Abdelanille,

Signifer truncis manibus, cruento
Pectore, hic hic est Megabæus. illi

Assan, Asmir, præpositi manipulis
Gentis eoræ.

Signa sternuntur, phaleræq; equorum.

(Heu pudet tanti ducis) Hacumetus

Ducatur uinctus manibus, grauatus

Colla catennis.

Fulmen en belli uenit. en Gradiui

Efferi uultus, sequitur palanxq;

Eubois. uincuntur acies ahena

Luce coruscant.

Ensis ille est, quo toties Ameti

Terga uerterunt trepidæ cohortes.

Hasta & illa est, qua cecidere pulsæ

In mare turmæ.

Ille equus, quo fulmineum sequente,

Persicum in fossas uiolenter agmen

Est datum præceps. age io triumphe.

Dicite uulgus.

Hic cruentatus clypeusq; & horrens,

Cædibus claua, hac trepidauit intra

Mænia Armaspes. Age io triumphe.

Dicite vulgus.

Illud in summa stetit arce signum

Oblitum tunc Turcico cruore.

Nunc riget tabo. en age io triumphe,

Dicite vulgus.

Hicine Alphonsus patriæ receptor?

Hostium uictor, pepulit qui ab oris

Italæ classem Argolicam, et furentis

Contudit ictus?

Ite dis nostris meritos honores

Soluite. ornentur fora, templa, et ædes.

Atria argento niteant, fluatq;

Molle Falernum.

Me sat hærentem gremio puellæ,

Vulnera, et stratas acies referre,

Et ducis fortis animos, et acris

Militis arma,

Uiq; fallacem, studijs, et astu,

Vecte quàm hasta non minus, et bidente,

Aggere, et uallo, et sudibus repressum

Ceperit hostem.

AD CHARITES.

o' Dee, o' almæ Veneris ministræ,

Quæ puellarum, iuuenumq; curas

Ore mulcetis, capitisq; amantum

Pectora cantu,

Quæq; nympharum uirides recessus,

Fluminum et ripas colitis, quæ et antra

Pectine arguto recreatis, udas

Et maris attas,

Vos deæ, uos o' Charites sub umbra

Myrtea, ad fontem, gelidiq; circum

Prata Sebethi canite, et sonoras

Tangite chordas.

Luditis dum, dum canitis puellæ,

Aurâq; æstuos releuat calores,

Concanuntq; unâ nemora, et quieti

Marmora ponti,

Ipsæ selectos per apricâ rura

Colligam flores, Cypriamq; myrtum,

Colligam luctus Hyacinthi, et albo

Lilia thyrso.

Lilia, intactumq; amaranthon, his et

Miscæam calthæ decus, inq; sertum

Vincæam implexas uiolas, et albi

Texta ligustri.

Quæ Syram stillent madefacta nardum,

Quæq; et afflatus referant sabæos,

Indicum et costum, Armenijq; felix

Gramen amomi.

His suum cingat speciosa crinem

Fannia, et quos pectore, quos et ore

Spirat, hos ipsa et capite, et capillis

Afflet odores.

Hoc deæ, hoc hoc o' Charites ministræ

Cypridis blandæ, hoc agite, et remissæ.

Fila pulsantes citharæ, canorum

Fundite carmen.

Eæ florentes graditur per herbas,

VERSUS LYRICI

Eccē pestanos pede pressat hortos
Virgo, quam uer insequitur, cui ipsa
It comes aura.
Aurāq; et ueris decor. en amores
Lusitant circūm, en pharetræ, facesq;
Ventilant, spargitq; suos honores
Læta iuuentus.

Qua mouet nympe, hac humus ipsa ridet,
Ridet hac aer. fluit ipse læto
Amne Sebethus, canit uxor imo
Cærule ab antro.

Huius è uultu, placidisq; ocellis,
Instruit sese Venus, et Cupido,
Altera accendens faculas, et alter
Spicula torquens.

Ah quid, ah dulces Paphiæ cænendo
Illius mentem erigitis? superbit
Et lyra, et cantu, tumet heu proteruius
Carmine fastus.

VXOREM INSOMNIS colloquitur.

Umbra sis felix mihi. sunt ne ueri
Vxor amplexus? uigilantis an' ne
Cura te in somnis agit? atq; uana
Ludis imago?
Umbra sed quamuis, mihi chara salue,
Et mihi felix ades. osculantem
Osculans te te accipioq; amansq; am
plector amantem.

Credit et uirgo speculo. ast imago
Ludit

Ludit indulgens speculi. perinde
Somnia & mentes capiunt, amantq;
Somnia mentes.

I' puer, nocti caue sacra, nocti
Tura succendens. per opaca noctis
Vmbra uersatur. uolat usa noctis
Vmbra fauore.

Nox parit somnos, hominum quietem.
Hi uocant imis animas Auernis
Morte contempta, & simulacra uiuis
Mortua iungunt.

Vos pijs manes, memores senectæ
Vltimæ iam, sacrificæ ex acerra
Munera hæc, stacten capite, & Sabeæ
Mercis honores.

Dumq; nos rursum Elysijs in recessu
Iungat obstringens amor, haud grauari
Et senis somnos Ariadna, amatum &
Visere lectum.

LAVDES ALPHONSI ARAGONEI
Ducis Calabriae, Ferdinandi Regis filij,
de clarissima eius uictoria.

Et dijs cultus placet, & deorum
Addecet cultus simulacra summos,
Addecet montes nemora, & strepentem
Populus amnem.

Littus & gemmæ, mare classis ornat,
Aera & lux, aurea tecta diuûm
Sydera illustrant, uaria & coruscis

VERSUS

Signa figuris.

At virum ingentis animos & ornat
Excitans laus, & colit. o' puellæ
Mentis altrices, meritos honores

Reddite laudi.

Herculem laus ad Nemees leonem,
Herculem ad Lernæ anguineos tumultus
Impulit, postq; emeritos labores

Rettulit astris.

Liberum laus Niliacæ ad trophæa
Traxit, hinc ad Gangaridum Triumphos.
Lyncibus tandem ad superos relata

Templa dicavit.

Hæc Alexandrum penetrare ad Indos,
Ad mare ignotum, Libycæq; arenas
Compulit, sic, ut nihil ante maius

Viderit ætas.

Cæsarem dehinc innumeris trophæis
Et mari, & terra, oceanoq; partis
Extulit laus. hoc superante victus

Concidit orbis.

Patrij cultus studium, & salutis
Publicæ laus, Scipiaden ad Afrum
Littus impexit iuuenem, unde Roma

Libera risit.

Par amor, par & studium, fidesq;
Traxit Alfosum, procul ut repulso
Ausonis tellus, siculumq; littus

Riserit hoste.

Hunc pater rex, hunc Italus senatus

Laudet, hunc matres pueris receptis,
 Virgines hunc ingenue, ac per aras.
 Sacra frequentent.

AD AMOREM.

d Ic age ecquis nam modus o' deorum
 Victor, & princeps amor? ecquis ordo
 Dic rogo? ecquæ lex oculis? amantum
 Dic age rector.

Nec modus quisquam, neq; lex, nec ordo
 Vllus est, uates oculis. amandi
 Rector & dux est animus, suoq;
 Mens cita ductu.

Hanc mouent curæ, cupidiq; sensus,
 Acris & uersans agitât Cupido,
 Blandiens secum trahit & uoluptas
 Insita cordi.

Hi duces, hi sunt oculis ministri,
 Mutua inter se aut uarians amantum
 Cura, quam sensus sequitur uidendi,
 Motus & exter.

Tu tuæ morem placidus puellæ
 Et gere, & molle imperium ferendo
 Illius uincas animos, trahasq;
 In tua uota.

Hinc tibi & blandos oculos, & illos
 Hinc tibi uultus faciles parabis,
 Iure quis felix tibi, & inuidenda
 Sorte habearis.

Hic modus, lex hæc oculis, & ordo.

VERSUS

Finge te ad nutus dominæ, nec illi
Asper obsiste. hoc age, blandiando
Pectora mulcæ.

Hæc amor, sed nec precibus mouetur
Tigris, aut cantu leo, non amando,
Quæ cæret sensu, refugitq; amari
Cassia cæutes.

Excoquit saxum uiolentus ignis,
Robur & ferrum penetrat, sed huius
Fœmænæ immittis animos, rigenti
Pectore cinctos.

Non amor certis penetrat sagittis,
Vrit aut lentis Cytherea flammis,
Non lyra mulcens Erato, aut amico
Carmine mollit.

Huius, heu quæ uirgineo sub ore
Condit innatos adamantas, & quæ
Aequoris Thusci scopulos, niuemq;
Et iuga Tauri.

AD AMICAM DE EIVS PVL-
chritudine, & amantis infelicitate.

t E'ne, dum ludis, Charites sequuntur?
Te'ne, dum rides, amor? ah me amantem
Et fugit risus, fugiuntq; lusus,
Et Charis omnis.

Dum canis, tecum Aonides puellæ
Concanunt, & dum loqueris, lepores
Fantur. heu, me non lepor, heu dolentem
Non leuat Aon.

Dum minax in nos oculos retorques,
Et deos irata male imprecaris.

Ingruit statim dolor, & deorum

Ira munantur.

Non'ne & infelix, miserumq; amantis

Munus? est illi dolor, est & usq;

Curâq; & mœror comes. est laborum

Certa propago.

POLYPHEMVS ad Galateam.

c Vr fugis uirgo Polyphemon? Aetna

Quem cupit, pascens tacitas fauillas.

En ego ad littus propero, ipsa in altis

Is uaga saltus.

Qualis in pratis melilotos udis

Carices inter nitet, inter ipsa

Cratidis nymphas facieq; & omni

Corpore præstas.

Alta ut in syluis humiles myricas

Fagus excellit, pecudum magistros

Ipsæ sic cunctos, & honore barbæ, &

Crine relinquo.

Est tibi insignis coma, qua nitescis,

Sunt mihi & setæ, quibus ipse & hircos,

Atq; oues solus supero, genisq;

Et nemus horret.

Cur fugis uirgo Polyphemon? Aetna

Innuat cui, & uocat usq; ab alto

Monte succensis facibus, suosq;

Indicat ignes.

VERSUS

En pedum, cuius capulo suilli
 Albicant dentes, riget acer ictu
 Corneus mucro, medio reuinctus
 Serpit acanthus.

Aspice hunc sparsis maculis galerum.
 En decus rarum capitis. superbit
 Hinnuli pelle. en tremt asper hirtu
 Conus echinno.

En tegit plantas capreae reuulsus
 Pero de tergo. ligat hunc acerno
 Fibula amplexu, Gelaë benignum
 Munus amantis.

Cur fugis uirgo Polyphemon? ipsa
 Aetna quem rursus uocat, atq; ab alta
 Innuit rupe, & facibus superbum in-
 uitat amantem.

Non mihi desunt Galatea lanae,
 Non oues, bis quæ pariant in anno,
 Bis die ad mulctram ueniant uocatae
 Nomine uaccæ.

Vellera atq; assunt niuea, & petulci
 Vir gregis bifrons caper, & tricornis
 Ille, & insultans aries, Sicani
 Littoris horror.

Ille & insultans uitulis, mihiq;
 Taurus instans cornibus. ah Pelori,
 Ah Gelaë pastor caue, & insolentem
 Pelle iuuenctum.

Cur fugis uirgo Polyphemon? illum,
 Cuius ad formam stupeant uel undæ,

Cuius & robur nemora, & lacertos
Saxa tremiscant.

Lacte de nostro fluitent & amnes.

Surgat hoc ipso tumultus coacto.

Mille equæ ad ripas stabulantur, alti &
Flumina Anapi.

Mille te capræ, totidemq; & hœdi,

Mille te uaccæ, totidemq; tauri,

Mille te è nostris stabulis sequentur

Hubera equarum.

Si semel mecum Galatea, mecum

Littus inuisens, Siculasq; terras

Duxeris mecum choreas amatae ad

Carmen auenæ.

Cur fugis uirgo Polyphemon? ecquem

Italæ tellus Polyphemon? ecquem

Brutij montes Oriarchon? amnis

Ecquem habet ullus?

Vnicum est soli Polyphemo, at ingens

Lumen. hoc uno fugo & ipse nubes,

Montium hoc uno fugo tetra, & amplæ

Monstra lacinae.

Ipsæ dum uastum mare curro, adæquant

Genua nec fluctus, tiliæ nec æquant,

Erro dum syluis. mihi cedit unda,

Cedit & aer.

Quin & hac dextra quoties Pachinni

Verticem, aut summi quatio Pelori,

Ausonum littus tremit, & Libysæ

Tractus arenae.

VERSUS

Quem fugis demens Galatea? cuius
 Aequet & diuos genus, & propago
 Imperet syluis, pecori, ac magistris,
 Et maris undis.

Sunt mihi urforum, simul & leonum
 Fistulae assueti catuli, manuq;

Quos ego in lusum, illecebrasq; natis,
 Et tibi seruo.

Sunt & assueti manibus, iocisq;
 Piscium foetus teneri. hos puellis,
 Et tibi seruo. O' age dura nostrae

Causa querelae,

Et foue ingentem Polyphemon, antra
 Ipsa quem uix iam capiunt, uel ipsi
 Montium saltus. age dura nostrae

Causa querelae,

Et tege amplexu Polyphemon, ipse
 Quem tegunt uix aut tiliæ, aut comantes
 Aesculi, aut pinus. age dura nostrae

Causa querelae,

Osculo & dona Polyphemo. heu heu
 Osculum, & uoces fugit. Ah superba
 Ah parum felix, fugit, & sub imo
 Conditur amne.

AD FIDEM.

q Vo fugis rerum Dea? quo deorum
 O' fides nutrix? maria alta te te
 Hospitem pellunt. fugat ipsa iniquo
 Foedere tellus.

LYRICI IOE

Te fugant arces, fora, templa, castra,
Te fugant reges, fugat & sacerdos
Summus. heu, ne te undiq; iam fugatam

Arceat aer.

Quo minus coelum repetas. & ipsæ,
Denegent auræ in patriam regressum.

I', fuge ad manes, fuge ad ima, & atri

Tartara mundi.

Comiter nanq; accipiere manes

Et colunt iustum, & uenerantur æqua.

Hi tibi assurgent meritæ, piæq;

Sede locabunt.

Si modo & tu Pontificem cætenis

Traxeris uinctum. hoc age diua, & unco

Protrahens tracta, solijq; ad aram

Siste tremendam.

Fœdat incestu sacra qui nefando,

Qui fide fracta, Italiam Rutenis

Prodidit, quiq; Ausoniam repenso

Vendidit auro.

Quo suos natos (scelus ah supremum)

Ornet insigni diademate, alto &

Ponat infames solio pianda

Cæde cruentos.

Hunc trahe, hunc unco dea, merge & illos

Amne mactatos Tyberino, & una

Hinc patrem, hinc natos erebi profundos

Trude ad hiatus.

AD VENEREM comæ, atq; osculi dedicatio.

IOVERSUS

E Iouis prolem Venus alma, nostris
 Ut sacris assis, humiles precamur,
 Supplices tete dea nunc adimus
 Et tua templa.

Tu preces nostras, & amica tura
 Accipe amborum genitrix amorum,
 Et tibi uotum, tibi dedicatum
 Accipe crinem.

Vouit hunc olim patria recepta,
 Pro duce & uictore, fugato Ameto
 Pro focis, arisq; Ariadna uoces.
 Supplicis audi.

Ipse ego illius tibi diua ab ore
 Osculum supplex uoueo, dicoq;
 Osculum ex uoto cape Cypri, gratosq;
 Oris honores.

Tu meum uictrix hominum, deumq;
 Tu parens rerumq; animantiumq;
 Cuius est quicquid tenerum, decensq;
 Pectora mulcet.

Tu meum felix Cytherea plectrum
 Adiua, & dulcis numeros ministra,
 Dum tuum numen cano, dum tibi aræ
 Molliter halant.

POLYPHEMVS A' GALATEA

spretus conqueritur in litore.

I Ittus o' nostris faueas querelis,
 Sparsaq; ad sicas ades alga cautes.
 Vos meos questus procul icta, longo

Saxa fouete.

Ille ne heu quondam Polyphemus ille,
 Mœret ad fluctus? pudet heu canora
 Fistula, quæ olim & tiliæ & alnos
 Blanda mouebat.

Cuius ad cantum pecudes coibant,
 Et feræ è lustris, & aues ab alto
 Aethere, & mutæ procul à Palici
 Littore ranae.

Ad meam dulcis Gelæ cicutam,
 Ad meam mollis Lilybea auenam,
 Et meos flaua ad calamos ruebat
 Acanea.

Sæpe & ad nostros Arethusa cantus
 Flexit, & molles iniit choreas,
 Sæpe & ad nostros numeros per attam
 Ludit Anape.

Agmen o' felix ouium beati
 Et greges felix aries, & hircus.
 Hunc amat mulcens Arethusa, at illum
 Ardet Anape.

Illa Cironem uiola coronat,
 Hæc Carestinum reliquat cypero.
 Ludit in pratis utraq; & sequenti
 Plaudit amanti.

O' ubi ille ille est Poliphemus? albi
 Velleris diues, niueiq; lactis,
 Mille quem uaccæ, totidem iuuentæ,
 Mille capellæ,
 Cum suis hædis, pecudesq; mille,

VERSUS

Mille post agni comitantur. albet
Terra candore, & nemora ipsa balant,
Balat & aer.

Mille equæ armentum Polyphemi, & Aetna
Aetna miratur Polyphemon. una
Ridet informis Galatea, nigro
Pectore, nigris

Displicens mammis Galatea. abite
Mille oues, mille & pecudes, capellæ
Mille cum foetu. procul ite equarum
Tanta propago.

Hoc pedum dextræ decus, hoc puella
Brutiæ gentis Galatea ridet,
Ridet hoc saxo sata, ridet heu heu
Hoc Galatea.

Quod tremit littus Siculum, quod A fra
Horret & Syrtis. procul ipse rupem
Colle de summo obijciam, & fluenti
Hostia claudam,

Ne in mare accessus pateant superbae,
Quæ meam temnit male grata barbam,
Iure cui Marsi inuideant, & ipsi
Cinyphes hirci.

Quæ meos spernit male amica carros,
Quis uel intonse inuideant capellæ.
Quæ meo auertit faciem galero
Dedecus undæ.

Hunc mihi dono dedit illa quondam
Carminum cultrix Helime, atq; auenæ.
Despuit quem (pro' pudor) è luto so

Edita fonte.

Lumen hoc unum mihi, quod decora
 Fronte diffulget, nec honore solū
 Cedit, hoc o' Cratidis orta coeno
 Filia damnas.

I' nigris mammis, nigricante dente,
 Crine subcrispo Galatea, & amne
 Merge te immundo. Polyphemon Aetna
 Aetna tenebit.

Aetna Nympharum decus, Aetna florum
 Mater. o' longum mihi culta salve,
 Et tuos ignes specula è suprema
 Porrige amanti.

Ite oves, ite o' placida capellæ,
 Lucet. en montis dea porgit ignes.
 Linquite & noctem Galatææ, & atram.
 Linquite nubem.

Ite io fidæ comites capellæ,
 Eia io incanæ pecudes abite.
 Vos manet, meq; innuit, en ab altis
 Rupibus Aetna.

FINIS.